



Warszawa, dnia 15 lutego 2018 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

FN1.056.9.2017.OLT

w nawiązaniu do pisma z dnia 27 listopada 2017 r. dotyczącego wprowadzenia do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe przepisów, na podstawie których bank byłby zobowiązany do wydania, w związku ze spłatą wszystkich należności z tytułu umowy o kredyt, nieodpłatnego zaświadczenia potwierdzającego ten fakt, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Zgłoszony postulat wprowadzenia obowiązku przekazywania konsumentowi nieodpłatnego zaświadczenia o dokonaniu całkowitej spłaty kredytu, w mojej opinii, zasługuje na poparcie. Doświadczenie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów potwierdza, że opisany w Pani piśmie problem pojawia się w praktyce i w znacznej części dotyczy przypadków, w których intencją konsumenta była wcześniejsza całkowita spłata kredytu, która na skutek różnych okoliczności okazała się niepełna (np. z powodu braku 1 gr) oraz sytuacji, w których konsument pozostaje w błędnym przeświadczeniu, że spłacił całość kredytu w zwykłym trybie.

W świetle informacji Rzecznika Finansowego również praktyka tego organu pokazuje, iż osoby zwracające się do Rzecznika Finansowego z wnioskiem o podjęcie czynności podnoszą problem związany z brakiem otrzymania zaświadczenia, które potwierdzałoby całkowitą spłatę zaciągniętych zobowiązań. Rzecznik Finansowy często otrzymuje sygnały klientów wskazujących, że np. przez wiele lat byli przekonani o tym, że dokonali całkowitej spłaty zadłużenia, a tymczasem okazywało się, że podmiot rynku finansowego podejmował następnie działania windykacyjne, ponieważ - jego zdaniem - miała miejsce niedopłata, od której następnie naliczono odsetki za opóźnienie, co potrafiło generować znaczny dług. W ocenie Rzecznika Finansowego problem ten mógłby zostać zminimalizowany poprzez ustawowy obowiązek wydawania zaświadczeń o spłacie zobowiązań.



Uznając słuszność postulowanego wymogu wydawania zaświadczenia o spłacie całości kredytu, w mojej ocenie pożądanym byłoby rozciągnięcie jego na wszystkich kredytodawców udzielających kredytu konsumentom. W tym kontekście zauważenia wymaga, że w Pani piśmie wskazuje się na konieczność stosowanych zmian ustawy – Prawo bankowe. Należy podnieść, iż w konsekwencji krąg podmiotów, do których zastosowanie znalazłby przedmiotowy wymóg, zostałby ograniczony jedynie do podmiotów podlegających przepisom tej ustawy oraz do umów o kredyt w rozumieniu prawa bankowego. Dlatego też, ewentualna zmiana obowiązujących przepisów prawnych wprowadzająca obowiązek wydawania nieodpłatnych zaświadczeń w sytuacji całkowitej spłaty zobowiązań powinna zostać przeprowadzona w sposób kompleksowy, tj. obejmować również zmiany ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1528) oraz ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz.U. poz. 819). W ten sposób obowiązek wydawania zaświadczeń dotyczyłby nie tylko umów kredytu w rozumieniu prawa bankowego, lecz również innych umów podlegających ustawie o kredycie konsumenckim, również zawieranych przez instytucje pożyczkowe, a także umów o kredyt hipoteczny.

Reasumując, chciałbym poinformować, że zgłoszony postulat dotyczący obowiązku wydawania nieodpłatnego zaświadczenia o całkowitej spłacie kredytu, będzie stosownie rozważany i ewentualnie uwzględniony w ramach prac legislacyjnych prowadzonych z inicjatywy Ministra Finansów w najbliższym czasie.

7
Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
Piotr Nowak
Piotr Nowak